

Καμμοσίση. Δ.

Μυμ. Ἀδύκ 1, 95

15^{ος} αἰών

Ἀδύκαι δι'

(15 αἰ.)

Ὡς γάρ Νέρκος ἐγγενέως [οἷσιν καὶ Ἀδύκων] κατέχευε
τὴν κυανίδα ἢ γυνή αἰσὶ παῖδα ἔχοντα νήπιον, καὶ διασπο-
ρευομένη ἐς βασιλῆα Γυνὴ Γούρην] χερμαστὴν ἐδεράσωνε
τὰς βασιλῆας θυγάς καὶ αὐτὴν δένειβε περὶ τὴν ἀρχήν. Ὅχι,
στὴν κατὰ αὐτὴν ἡράσθη ἐγγενέως ἐν Βενεῖ, δὸς καὶ
νυμφεύεται. Ὡς ἐν τούτῳ ὁ σαρλάνος ἀναδύει καὶ πορεύεται ἐς ὅλην
τὴν φράσιν ἀνεχθὼν τὸν Νερὸν. ὅπως συλλαβὴν εἴτα πο-
ρεύεται τὴν σίγησιν τὸν Νερὸν. Τούτῳ εἰς ἀφορμὴν λαβὴν διατάσσει τὸν
«Ὁρεάρχον τὸν Γουραχάνην παῖδα τὴν ἐν τῇ δεσποικίᾳ καὶ ἔσθ' κατὰ
τὴν Ἀδύκων. Ὁ φράσας παρὰ τὴν καὶ τὴν λαβὴν εἰς ἀνάδραστον
παρὰ τὸν σαρλάνην καὶ Βοιανίαν. (τῶν ἐν τῇ θ' ἐβρίαν... ἀποδείξω
τοιοῦτον δεῖμα» τὸν Α. Χαλκομονόχον)